

Jonas Pettersson

af Marianne Gross udgivet i akvarellen, Nordiska Akvarellsällskapets medlemsblad

Dataprogrammør og kunstner lyder måske som en usædvanlig kombination, men det er præcis hvad Jonas Pettersson er. Som ung blev han meget opslugt af den spændende udvikling, der skete indenfor computere på det tidspunkt. Han blev derfor uddannet edb-programmør og arbejdede som sådan i nogle år, men senere fik han den tanke, at han gerne ville uddanne sig som kunstner. Dette var ikke noget, der lå ham meget fjernt, for han er opvokset i en familie af kunstnere. Moderen var fotograf og faderen er uddannet tegner og grafiker fra Kunstakademiet. Med 7 børn at forsørge var det dog i perioder nødvendigt for forældrene at påtage sig lønarbejde for at sikre en fast indkomst. Faderen har bl.a. undervist på kunstskele samt arbejdet som plejer på et psykiatrisk hospital. Med sig hjemmefra har Jonas Pettersson den indstilling, at man som person kan favne bredt, og at man ikke behøver at begrænse sig, så Jonas Pettersson går aldrig længe i sine egne spor. Dette gælder også for hans kunst. Han er altid i gang med at eksperimentere og med at genopfinde sig selv.

Selvom Jonas Petterssons far aldrig gav kunstundervisning til sine børn, så var de vant til, at der altid var billeder i gang og materialer fremme. Maling, tegning, kunst og kreativitet var en integreret og naturlig del af familiens aktiviteter. Det har selvfølgelig påvirket børnene, som alle i mere eller mindre grad arbejder med kreative fag. Jonas Pettersson tog sin kunstuddannelse på den nu nedlagte Kristianstad Kunstskele. Det var ikke noget problem at få arbejde, for da han var færdig, bad man ham om at fortsætte på skolen som lærer, hvilket han gjorde i 12 år. Han underviste primært i installationer og digitale kunstformer men stoppede, da han til sidst blev træt af at høre sin egen stemme, som han formulerer det.

En edb-kyndig er der altid behov for, og han havde under sin undervisningstid holdt sine edb-kundskaber ved lige og udført diverse opgaver. Så da han holdt op som lærer, genoptog han arbejdet som programmør og begyndte også selv at male igen. Det blev med akvarel af praktiske årsager: nu havde han selv stiftet familie, og han syntes det var nemmere at stille materialer og igangværende arbejder væk fra små fingre, og han behøvede han ikke være nervøs for risikoen for forgiftninger fra opløsningsmidler eller kemikalier.

Han har nu i mange år delt sin tid mellem at være udøvende kunstner, lejlighedsvis kursusleder og at arbejde som dataprogrammør. Det sidste er et job, man med nutidens teknologi kan gøre hjemmefra, og han har indrettet sig med atelier stort set lige bag sin computerarbejdsplads. Flexibiliteten gør, at han kan give sig til at male på alle tidspunkter, når ånden kommer over ham - og så returnere til computeren, når der er naturlige pauser i maleriet.

Da han tog op akvarel for alvor, meldte han sig ind i NAS. Her fik han stor glæde af fællesskabet og kontakten med andre akvarelmalere i dette særlige netværk, så det er en kunstform, han har holdt ved lige siden. Tro mod sin natur bliver han ved med at finde nye veje at dyrke akvarelmediet på. Ud over at have en sprudlende skabertrang og evig lyst til fornyelse, så er Jonas

Pettersson meget grundig i sin tilgang til nye eksperimenter. Han fordyber sig i de emner, han interesserer sig for og bruger mange ressourcer på at lære at beherske teknikker og metoder. Han bryder sig ikke om halve løsninger. Formålet er altid at nå frem til et kunstnerisk resultat. Hvis dette kan opnås ved at blande forskellige teknikker eller ved at tvinge materialer ud ad hidtil ukendte veje, så må det være sådan.

Jonas Pettersson ønsker at udfordre sig selv ved at finde på nye temaer og billeder til hver udstilling, han bliver indbudt til. Hans motivverden bevæger sig fra klassisk landskabsmaleri til de yderste abstraktioner og eksperimenter. Landskabsmotiverne bringer han til nye højder ved at tænke på næsten samme måde, som en fotograf ville tænke på at arbejde med film og filtre. For at opnå et skært og tyndt lys, som man næsten kan indånde, arbejder han med vældigt mange og tynde laveringer i forskellige farver. Disse lag bliver ikke malet, men bliver hældt ud over billedet i henhold til en nøje planlægning. Ved billeder med en mørk og mere dramatisk baggrund, er fremgangsmåden den samme men inkluderer nogle lag af mere intense farver. Når stemningen er lagt i baggrunden, tager han fat på forgrundsdetaljerne.

Han blev for nogle år siden optaget af at bruge salt i sine akvareller. De fleste har nok prøvet at drysse et par saltkorn ned i våd maling og har set, at der kommer en vis effekt, som kan bruges i billedudtrykket. Jonas Pettersson gik grundigt til værks og afprøvede forskellige typer salt i forskellige kornstørrelser på forskellige måder. Resultatet blev en serie af meget store, helt abstrakte og utroligt smukke "saltakvareller", som blev vist på en udstilling på Trelleborgs Museum. På samme udstilling havde han også andre værker, som viste bredden i hans arbejde: akvareller med termokromatisk farve, der reagerer på temperaturændringer, akvareller, som indeholdt krakeleret akrylpasta, akvareller, hvor der var tilført sod for at opnå en dyb sort farve - og sågar var der nogle ark papir, som han selv havde dyrket hjemme i bryggerset fra en bakteriestamme.

I sine nyeste projekter har Jonas Pettersson dyrket kombinationen mellem billedkunst og teknologi. Han er ved at udvikle en "akvarelrobot", som kan overføre billeder digitalt fra en computer til akvarel, og han eksperimenterer med at integrere musikkens verden med akvarel. Til det formål har han i 2 år studeret instrumentering og kompositionsteknik. Idéen er at udvikle en app, så man via sin telefon kan omsætte tekst til noder, som så kan spilles på et "akvarelorgel". Orglet skal Jonas Pettersson bygge af bemalet akvarelpapir. Selvfølgelig har han også sat sig ind i orgelbygning og hvordan toner og lyd formes afhængig af hvordan og i hvilke materialer, man bygger sine rør.

Med sin kunst vil Jonas Pettersson berøre sit publikum og kommunikere med folk på en subtil måde. Kunst er et sprog, som alle har mulighed for at forstå og kunstneren kan formidle sine tanker med betragteren over tid og afstand. Af denne årsag vil han aldrig kunne slippe sit kunstneriske virke, men han er glad for også at have andre muligheder for at forsørge sig, således at kunsten ikke bliver en sur pligt og en levevej, men at han kan beholde glæden og entusiasmen ved sin kreativitet.